

تولیدات دامی

دوره ۲۰ ■ شماره ۲ ■ تابستان ۱۳۹۷

صفحه‌های ۲۹۳-۳۰۴

اثر مکمل‌های پروبیوتیکی و پری‌بیوتیکی بر عملکرد تولیدی گاوهای شیری

مسعود دیدارخواه^{۱*}، هادی سریر^۲

۱. استادیار، آموزشکده کشاورزی سراپان، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.

۲. دانشیار، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۷/۰۴/۰۳

تاریخ وصول مقاله: ۱۳۹۶/۱۲/۲۰

چکیده

هدف از اجرای این آزمایش بررسی تأثیر مکمل‌های پروبیوتیکی و پری‌بیوتیکی بر عملکرد گاوهای شیری هلشتاین بود. به همین منظور تعداد ۴۰ راس گاو شیری نژاد هلشتاین با تولید شیر روزانه 0.8 ± 33 کیلوگرم و وزن اولیه 40 ± 700 کیلوگرم در چهار گروه در قالب طرح کاملاً تصادفی قرار گرفتند. تیمارهای آزمایشی شامل: (۱) گروه شاهد (جیره پایه)، (۲) گروه پروبیوتیک (جیره پایه + چهار گرم پروبیوتیک به ازای هر راس در روز)، (۳) گروه پری‌بیوتیک (جیره پایه + ۱۴ گرم پری‌بیوتیک به ازای هر راس در روز)، (۴) گروه سین‌بیوتیک (جیره پایه + چهار گرم پروبیوتیک + ۱۴ گرم پری‌بیوتیک به ازای هر راس در روز) بودند. نتایج این آزمایش نشان داد، میانگین مدت زمان جویدن، نشخوارکردن و خوردن بین جیره‌های مختلف آزمایش اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($P < 0.05$). بیشترین مدت زمان جویدن، نشخوار کردن و خوردن متعلق به گروهی بود که پروبیوتیک مصرف کرده بودند و با سایر گروه‌ها اختلاف معنی‌داری داشت ($P < 0.05$). با مصرف پروبیوتیک مقدار تولید شیر خام روزانه، تولید شیر با ۳/۵ درصد چربی و تولید شیر با چهار درصد چربی افزایش پیدا کرد و اختلاف معنی‌داری ($P < 0.05$) با گروه شاهد (جیره پایه بدون افزودنی) داشت. بازده غذایی در جیره‌های مکمل‌شده با توجه به افزایش تولید شیر خام افزایش یافت. شاخص‌های سلامتی، قوام و سیالیت مدفوع در جیره‌های مکمل‌شده بهبود یافت. بنابر این مصرف پروبیوتیک در تغذیه گاوهای شیری عملکرد و شاخص‌های سلامتی را بهبود می‌بخشد.

کلیدواژه‌ها: پروبیوتیک، پری‌بیوتیک، سین‌بیوتیک، قوام مدفوع، گاو شیری.

مقدمه

سلامتی میزبان اثرگذار هستند. معمولاً باعث افزایش رشد و فعالیت باکتری لاکتیک اسید و بیفیدوباکتریا می‌شوند [۱۴]. از مهمترین ویژگی پروبیوتیک‌ها آن است که ضمن کاهش میکروب‌های بیماری‌زا در دستگاه گوارش و بهبود ضریب تبدیل غذایی در حیوان، باقی‌مانده بافتی نداشته و برخلاف آنتی‌بیوتیک‌ها مقاومت میکروبی ایجاد نمی‌کنند. نشخوارکنندگان در رابطه با استفاده از مواد فیبری با کیفیت پائین توانایی منحصر به فردی دارند. باکتری‌ها ارگانسیم‌های اصلی مسئول برای هیدرولیز و تجزیه سلولز درون شکمبه هستند. بنابراین، میکروب‌های شکمبه نقش حیاتی در استفاده از مواد مغذی خوراک در نشخوارکنندگان دارند. امروزه، محققین به دنبال یافتن راه‌کارهای طبیعی برای افزایش فعالیت شکمبه از طریق بهبود باکتری‌های مفید شکمبه هستند [۴]. در حال حاضر پروبیوتیک‌ها نه تنها به‌عنوان محرک رشد، بلکه برای تحریک دستگاه ایمنی و پیشگیری از ابتلا به بسیاری از بیماری‌ها به‌کار گرفته می‌شوند [۳]. استفاده از پروبیوتیک‌ها جهت افزایش عملکرد، بهبود وضعیت سلامت و تغییر در اکوسیستم شکمبه‌ای یک جایگزین مناسبی برای آنتی‌بیوتیک محسوب می‌شود. این ترکیبات با افزایش جمعیت میکروارگانسیم‌های مفید و استقرار آنها سبب ممانعت از بروز اسهال و افزایش وزن زنده در گوساله‌ها و بره‌ها شده و نیز با توسعه میکروفلورای شکمبه شرایط برای افزایش مصرف خوراک و توسعه شکمبه را فراهم کرده و زمان از شیرگیری را سرعت می‌بخشد [۳] و [۳۵].

همچنین برخی دیگر از محققین گزارش کرده‌اند که استفاده از مخمر ساکارومایسس سرویسیه در تغذیه گاوهای شیرده موجب افزایش چربی شیر [۳۴] و یا سبب افزایش درصد چربی شیر می‌شود [۲۶]. با اینکه چگونگی اثر پری‌بیوتیک‌ها روی سلامت دام مصرف‌کننده تقریباً مشابه با پروبیوتیک‌ها است، ولی برخلاف پروسه تولید پروبیوتیک‌ها،

لازمه پیشرفت و پویایی در صنعت گاو شیری افزایش بهره‌وری است. در سال‌های اخیر سیاست اصلی در پرورش دام استفاده از مکمل‌های دامی با بازده تولیدی بالا بوده است. برای دستیابی به این مهم علاوه بر به‌کارگیری روش‌های نوین و بهینه تغذیه‌ای، مدیریتی می‌توان با اجرای روش‌ها و سازوکارهای متنوع و مناسب، موجبات بهبود و تسریع برنامه‌های افزایش راندمان را در واحدهای دامپروری فراهم نمود. با توجه به پیشرفت‌هایی که در صنعت پرورش گاو شیرده به‌ویژه تولید شیر صورت گرفته است، نیاز به استفاده از افزودنی‌های غذایی مؤثر در پیشبرد این هدف و تأمین مواد غذایی مورد نیاز دام افزایش یافته است. از طرفی، عدم تعادل جمعیت میکروبی شکمبه می‌تواند نقش زیادی در از دسترس خارج شدن مواد مغذی داشته باشد [۲۶].

محیط ثابت و پایدار شکمبه، عامل کلیدی برای رسیدن به تولید بهینه شیر و سلامتی حیوان است [۶]. لذا، استفاده از مواد افزودنی که هم موجب کاهش بیماری‌های متابولیکی دام شوند و هم در بهبود عملکرد میکروبی شکمبه مفید باشند، بسیار ضروری به‌نظر می‌رسد [۳۱]. از طرف دیگر، به‌دلیل افزایش نگرانی در رابطه با استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها در نشخوارکنندگان برای بهبود عملکرد و راندمان خوراک و همچنین تغییر جمعیت میکروبی شکمبه، استفاده از افزودنی‌های جایگزین مورد بررسی قرار گرفتند [۱۷ و ۳۱]. پروبیوتیک یک واژه لاتین به معنی "برای زندگی" است. پروبیوتیک‌ها میکروارگانسیم‌های زنده‌ای هستند که حاوی باکتری‌ها و مخمرهای سودمند می‌باشند. باکتری لاکتیک اسید مهمترین باکتری به‌کار رفته در لبنیات تخمیری می‌باشد. این باکتری‌ها قادر به تبدیل قندها (شامل لاکتوز) و سایر کربوهیدرات‌ها به لاکتیک اسید می‌باشند. پری‌بیوتیک‌ها در لغت به معنی "پیش نیاز زندگی" است. پری‌بیوتیک‌ها ترکیبات غذایی می‌باشند، که به‌طور سودمندانه‌ای بر روی

تولیدات دامی

اثر مکمل‌های پروبیوتیکی و پری‌بیوتیکی بر عملکرد تولیدی گاوهای شیری

سرویسیه بر ماده خشک مصرفی، تغییرات وزن بدن و تولید شیر خام گاوهای هلشتاین در مرحله اول شیردهی مؤثر نبود. ولی درصد چربی، درصد مواد جامد بدون چربی و درصد کل مواد جامد شیر با مصرف مخمر افزایش یافت [۲].

گروهی از محققین با افزودن مخمر ساکارومایسز سرویسیه در جیره اثر معنی‌داری بر مصرف ماده خشک در گاوهای شیرده هلشتاین در مقایسه با گروه شاهد مشاهده نکردند، با این وجود افزایش معنی‌دار میزان تولید شیر در گاوهای تغذیه‌شده با مخمر ساکارومایسز سرویسیه در مقایسه با گروه شاهد را گزارش کردند [۱]. استفاده از پری‌بیوتیک مانان الیگوساکارید موجب افزایش وزن و افزایش مصرف خوراک در گوساله‌های شیر خوار شد [۷]. در تحقیقی دیگر برخی از محققین گزارش کردند که استفاده از پروبیوتیک، لاکتوباسیلوس پلاتناروم نسبت به پروبیوتیک باسیلوس سوبتیلیس باعث بهبود عملکرد رشد، زمان از شیرگیری و نیتروژن قابل هضم می‌شود، ولی پروبیوتیک باسیلوس سوبتیلیس هیچ گونه تأثیری در این مورد ندارد [۳۶]. استفاده از پروبیوتیک‌ها به‌طور بالقوه می‌تواند باعث بهبود عملکرد رشد [۱۱ و ۲۱]، حفظ تعادل میکروبی دستگاه گوارش [۱۲ و ۲۵] و افزایش عملکرد سیستم ایمنی [۲۳] و [۲۴] شود. هدف از انجام این پژوهش، بررسی تأثیر استفاده از مکمل‌های پروبیوتیکی و پری‌بیوتیکی بر تولید شیر، ترکیبات شیر و عملکرد گاوهای شیری هلشتاین بود.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی بر روی ۴۰ راس گاو شیری نژاد هلشتاین شیرده با روزهای شیردهی 30 ± 5 ، با سه الی چهار شکم زایش، تولید شیر روزانه 33 ± 0.8 کیلوگرم و وزن اولیه 40 ± 700 کیلوگرم انجام شد. هر ۱۰ راس گاو به‌طور تصادفی در یک تیمار قرار داده شدند. جیره‌های مورد آزمایش حاوی جیره پایه بودند و با

استخراج پری‌بیوتیک‌ها از منابع طبیعی آنها بسیار ساده بوده و نیاز به مهارت‌های تکنیکی پیچیده خاصی ندارد، به‌طوری‌که انجام آن در داخل کشور به سادگی امکان‌پذیر می‌باشد. اینولین و الیگوفروکتوز (ترکیبات فروکتوالیگوساکاریدی) از جمله ترکیبات پری‌بیوتیکی هستند که به‌طور انتخابی رشد بیفیدوباکتریوم، لاکتوباسیلوس و باکتری‌های تولیدکننده بوتیرات را تحریک می‌کنند [۵ و ۳۵].

برخی دیگر از محققین گزارش کردند مانان الیگوساکارید (MOS) می‌تواند با باکتری‌های بیماری‌زا مانند اشریشیاکلامی و سالمونلا که دارای زوائد انتهایی نوع یک با لکتین‌های جستجوگر مانوز هستند، متصل شده و از کلونیزه کردن این باکتری‌ها در روده جلوگیری نماید [۳ و ۳۰]. پری‌بیوتیک مانان الیگوساکارید را می‌توان از لایه خارجی دیواره سلولی مخمر به‌دست آورد که دارای ترکیبی از الیگوساکاریدها همراه با بتاگلوکان‌ها و مانان پروتئین‌ها می‌باشد. این مانان پروتئین‌های سطح خارجی با بتاگلوکان‌های لایه داخلی پیوند کووالانسی دارند. به‌عبارت ساده‌تر دیواره سلولی مخمر علاوه بر MOS دارای ترکیبات دیگر هم می‌باشد [۱۰].

با مصرف دو گونه بیفیدوباکتری و لاکتیک اسید باکتری روی دام‌های تازه متولدشده، بهبود قابل توجهی در افزایش وزن بدنی و تبدیل غذا در گوساله مشاهده کردند [۸]. نتایج پژوهش‌های متعددی درمورد اثر مصرف ساکارومایسز سرویسیه به‌عنوان پروبیوتیک در جیره غذایی نشخوارکنندگان نشان داده که مخمر ساکارومایسز سرویسیه با مصرف اکسیژن موجود در شکمبه، محیط بی‌هوازی مناسبی را برای فعالیت میکروب‌های بی‌هوازی فراهم نموده و موجب بهبود و رشد این گروه از میکروارگانیسم‌ها می‌شوند [۸ و ۲۷]. پری‌بیوتیک‌ها به‌طور بالقوه بر شمار میکروب‌های مفید و مورفولوژی دستگاه گوارش تأثیر گذاشته و بدین طریق باعث هضم بهتر مواد مغذی می‌شوند [۱۸]. در آزمایشی مصرف ساکارومایسز

تولیدات دامی

دیدارخواه و سریر

تیمارهای آزمایشی به ترتیب شامل: ۱- گروه شاهد (جیره پایه)، ۲- گروه پروبیوتیک (جیره پایه + چهار گرم پروبیوتیک به ازای هر راس در روز)، ۳- گروه پری بیوتیک (جیره پایه + ۱۴ گرم پری بیوتیک به ازای هر راس در روز)، ۴- گروه سین بیوتیک (جیره پایه + چهار گرم پروبیوتیک + ۱۴ گرم پری بیوتیک به ازای هر راس در روز) بودند. برنامه تغذیه‌ای با نرم افزار NRC 2001 تنظیم شد و به همراه آب در اختیار گاوها قرار گرفت. پروبیوتیک مورد استفاده محصول شرکت دانش بنیان زیست درمان ماهان با نام تجاری Bio-Rumia و حاوی هفت سویه باکتریایی و دو سویه قارچی با 2×10^9 cfu/g بود. پری بیوتیک مورد استفاده محصول ای مکس ساخت شرکت وایکور آمریکا حاوی مخمر ساکارومایسس سرویسیه و محیط کشت سوکروز-ملاس و عصاره ذرت با نام تجاری سلمانکس بود.

با توجه به تغذیه دامها به صورت انفرادی، مقدار خوراک مصرفی هر گاو در کل دوره ثبت شد. بدین منظور مقدار خوراک ریخته شده در آخور مجزا برای هر دام در طول روز ثبت شد، و باقیمانده خوراک هر روز نیز صبح روز بعد جمع آوری و در پایان دوره توزین شد. از خوراکهای مصرفی و باقیمانده خوراک هر دوره یک نمونه برای اندازه گیری درصد ماده خشک به آزمایشگاه منتقل شد. جهت کنترل وزن بدن در گروه های آزمایشی با شروع آزمایش دامها در ابتدا و انتهای دوره وزن کشی شدند. مقدار تولید شیر هفت روز آخر (سه وعده در روز) و میانگین هفت روز به عنوان رکورد تولید شیر روزانه هر گاو منظور شد. در دو روز آخر یک نمونه شیر در هر وعده تهیه و پس از مخلوط کردن نمونه نهایی گرفته شد. جهت تعیین ترکیبات شیر، هفته ای دو مرتبه از شیر هر وعده شیردوشی شده، نمونه برداشته شد و ترکیبات شیر (درصد چربی، پروتئین، لاکتوز و مواد جامد بدون چربی) با دستگاه اکومیلک (مدل ۰۹۰۶۴/۰۱، فرانسه)

نسبت های متفاوت پروبیوتیک و پری بیوتیک (جدول ۱) تنظیم شدند. تمامی جیره ها حاوی غلظت های مساوی از ماده خشک، انرژی قابل متابولیسم و پروتئین خام بودند (جدول ۲). هر جیره از روز شروع آزمایش به مدت ۶۰ روز به صورت آزاد و در حد اشتها (در دو وعده هشت صبح و چهار بعد از ظهر) در اختیار گاوها قرار داده شد.

جدول ۱. مواد خوراکی و ترکیب جیره پایه آزمایشی (بر اساس درصد ماده خشک)

ماده خوراکی	درصد جیره
یونجه خشک	۱۷
سیلاژ ذرت	۱۷
کنجاله تخم پنبه	۹/۳۳
آرد ذرت	۱۳/۳۱
پنبه دانه	۱۰/۵
آرد جو	۱۳/۳۱
پودر ماهی	۲/۵
کنجاله سویا	۱۵
نمک	۰/۳۵
کربنات کلسیم	۰/۴
بی کربنات سدیم	۰/۵
مکمل ویتامینی معدنی*	۰/۸

*: حاوی (گرم در کیلوگرم)

۱۹۵ گرم کلسیم، ۲۰ گرم منیزیم، ۲۸۰ میلی گرم مس، ۲ گرم منگنز، ۳ گرم روی، ۱۰۰ میلی گرم کبالت، ۱۰۰ میلی گرم ید، ۳ گرم آهن، ۹۰ گرم فسفر، ۵۵ گرم سدیم، ۱ میلی گرم سلنیم، ۵۰۰۰۰۰ واحد بین المللی ویتامین آ، ۱۰۰۰۰۰ واحد بین المللی کلسیفرول، ۱۰۰ میلی گرم ویتامین ای.

جدول ۲. ترکیب شیمیایی (درصد در ماده خشک) و انرژی (مگا کالری در کیلوگرم) جیره پایه آزمایشی

ماده خوراکی	درصد جیره
انرژی خالص شیردهی (مگا کالری در کیلوگرم)	۱/۶۴
پروتئین خام (درصد)	۱۸/۳۸
دیواره سلولی (درصد از ماده خشک)	۲۸/۶۸
پروتئین غیر قابل تجزیه در شکمبه (درصد از پروتئین خام)	۳۳/۱۲
پروتئین قابل تجزیه در شکمبه (درصد از پروتئین خام)	۶۶/۷۴
دیواره سلولی بدون همی سلولز (درصد از ماده خشک)	۱۴/۷۵
عصاره اتری (درصد از ماده خشک)	۴/۳۸

تولیدات دامی

دوره ۲۰ ■ شماره ۲ ■ تابستان ۱۳۹۷

اثر مکمل‌های پروبیوتیکی و پری‌بیوتیکی بر عملکرد تولیدی گاوهای شیری

داده‌های به‌دست‌آمده با استفاده از نرم‌افزار SAS (نسخه ۱/۹) [۲۹] و رویه مدل خطی عمومی (GLM) برای مدل ۱ تجزیه و میانگین‌ها به‌کمک آزمون توکی در سطح ($P < 0/05$) مقایسه شدند.

$$Y_{ij} = \mu + T_i + \varepsilon_{ij} \quad (1)$$

که در این رابطه: Y_{ij} : مقدار هر مشاهده؛ μ : اثر میانگین جامعه؛ T_i : اثر تیمار و ε_{ij} : خطای آزمایش است. تجزیه و تحلیل داده‌های نظیر مصرف خوراک، وزن بدن و نمونه خون توسط نرم‌افزار SAS انجام شد. مقایسات صورت گرفت.

نتایج و بحث

نتایج مربوط به تولید شیر حاصل از جیره‌های مکمل‌شده با مقادیر متفاوت پروبیوتیک و پری‌بیوتیک در جدول ۳ نشان داده شده است. تولید شیر خام روزانه، تولید شیر با ۳/۵ درصد چربی و تولید شیر با ۴ درصد چربی در گاوهایی که در جیره خود پروبیوتیک دریافت کردند از گاوهای تیمار شاهد بیشتر بود ($P < 0/05$).

اندازه‌گیری شد. بازده غذایی هر دام از طریق مقدار شیر خام تولیدشده روزانه تقسیم بر مقدار ماده خشک مصرفی روزانه محاسبه شد.

در روز چهارم دوره، کل فعالیت جویدن به مدت ۲۴ ساعت به روش مشاهده مستقیم اندازه‌گیری شد [۲۸]. طول مدت زمان نشخوار کردن و غذا خوردن به عنوان مدت زمان جویدن در نظر گرفته شد و به همین منظور فعالیت نشخوار کردن و غذا خوردن هر پنج دقیقه به مدت ۲۴ ساعت ثبت شد. طول مدت زمان نشخوار و غذا خوردن از حاصل ضرب تعداد هر مشاهده در فواصل پنج دقیقه به دست آمد. [۱۹].

وضعیت سلامتی گاوها، روزانه بررسی شد. مدفوع به‌صورت هفتگی بررسی و نمره سیالیت و قوام (نمره سیالیت شامل: ۱=طبیعی، ۲=نرم، ۳=لزج، ۴=آبکی و نمره قوام شامل: ۱=طبیعی، ۲=کف‌آلود، ۳=موکوسی، ۴=چسبناک، ۵=یبوست) [۲۸] آن بررسی شد. در صورتی‌که نمره مدفوع به‌طور متوسط برای سیالیت و قوام بیشتر از سه بود، یک روز اسهال برای آن دام ثبت شد.

جدول ۳. اثر جیره‌های آزمایشی بر تولید شیر گاوهای هلشتاین

جیره‌های آزمایشی*						فراسنجه‌ها
P-Value	SEM	سین بیوتیک	پری بیوتیک	پروبیوتیک	شاهد	
0/0086	1/7118	33/2000 ^b	33/9575 ^{ab}	37/0250 ^a	32/1675 ^b	تولید شیر خام روزانه (کیلوگرم در روز)
0/0077	1/4162	32/0000 ^b	32/7500 ^{ab}	34/5750 ^a	31/0075 ^b	تولید شیر با ۳/۵ درصد چربی (کیلوگرم در روز)
0/0079	1/6164	29/8725 ^b	30/9750 ^{ab}	32/7250 ^a	29/0075 ^b	تولید شیر با ۴ درصد چربی (کیلوگرم در روز)
0/1177	1/4162	18/6400	18/632	19/0325	19/2500	ماده خشک مصرفی (کیلوگرم در روز)
						بازده غذایی
0/0073	0/234	1/781 ^a	1/822 ^a	1/864 ^a	1/671 ^b	تولید شیر خام روزانه / ماده خشک مصرفی
0/0087	0/245	1/716 ^a	1/757 ^a	1/789 ^a	1/611 ^b	تولید شیر با ۳/۵ درصد چربی / ماده خشک مصرفی
0/0095	0/222	1/602 ^c	1/662 ^a	1/693 ^a	1/506 ^b	تولید شیر با ۴ درصد چربی / ماده خشک مصرفی

* جیره‌های آزمایشی شامل: ۱- شاهد (جیره پایه)، ۲- پروبیوتیک (جیره پایه + ۴ گرم پروبیوتیک)، ۳- پری بیوتیک (جیره پایه + ۱۴ گرم پری‌بیوتیک)، ۴- سین بیوتیک (جیره پایه + ۴ گرم پروبیوتیک و ۱۴ گرم پری‌بیوتیک).

a.b.c.d: اعداد با حروف متفاوت در هر ردیف با هم تفاوت معنی‌دار دارند ($P < 0/05$).

تولیدات دامی

بین جیره‌های پروبیوتیک با جیره‌های پری‌بیوتیک و سین‌بیوتیک در بازده غذایی تولید شیر روزانه و تولید شیر با ۳/۵ درصد چربی مشاهده نشد ولی در مورد بازده غذایی تولید شیر با ۴ درصد چربی اختلاف معنی‌داری ($P < 0/05$) بین جیره‌های مصرف‌کننده پروبیوتیک و پری‌بیوتیک با جیره شاهد و سین‌بیوتیک مشاهده شد.

این افزایش در بازده غذایی در جیره‌های مکمل‌شده با پروبیوتیک به دلیل افزایش عددی در تولید شیر و از طرفی کاهش مصرف ماده خشک می‌باشد. پروبیوتیک باعث تعادل جمعیت میکروبی شکمبه می‌شود. تفاوت زیادی در سازوکارهای پیشنهادی برای بیان علت بهبود بازده غذایی حیوان در نتیجه مصرف پروبیوتیک وجود دارد. پروبیوتیک‌ها منبع تولید بعضی از آنزیم‌ها و ویتامین‌های گروه B هستند و یا ممکن است سایر عوامل ناشناخته رشدی را تولید کنند که موجب بهبود رشد میکروارگانیسم‌های مفید گردند که باعث بهبود مصرف خوراک و در نهایت باعث افزایش بازده غذایی شود.

نتایج مربوط به ترکیبات شیر حاصل از جیره‌های مکمل‌شده با مقادیر متفاوت پروبیوتیک و پری‌بیوتیک در جدول ۴ نشان داده شده است. با مصرف پروبیوتیک مقدار درصد چربی در مقایسه با گروه شاهد افزایش یافت ($P < 0/05$) که با نتایج برخی محققین همخوانی دارد [۲].

این افزایش احتمالاً مربوط به اثر پروبیوتیک بر تراکم و فعالیت باکتری‌های سلولتیک (تخمیر سلولز) است. نتایج پژوهش‌های متعددی در مورد اثر مصرف ساکارومایسسزروسیسه در جیره غذایی نشخوارکنندگان نشان داده است که مخمر ساکارومایسسزروسیسه با مصرف اکسیژن موجود در شکمبه، محیط بی‌هوازی مناسبی را برای فعالیت میکروب‌های بی‌هوازی فراهم نموده و موجب بهبود و رشد این گروه از میکروارگانیسم‌ها می‌شوند [۲].

در این آزمایش، تأثیر مثبت استفاده از پروبیوتیک در جیره گاوهای شیرده، بر عملکرد با نتایج برخی دیگر محققین [۳۱ و ۳۲] تناقص داشت که به عوامل متفاوتی هم‌چون مرحله شیردهی و نوع جیره مربوط می‌شود. تعدادی از محققین پیشنهاد نمودند که تغذیه محصولات مخمری برای گاوهای شیرده در طی مراحل آخر آبستنی و اوایل شیردهی احتمالاً به دلیل تأثیر بر تخمیر شکمبه و هضم مواد مغذی مفید می‌باشد. به طوری‌که، محیط کشت‌های خشک و فعال بر مبنای ساکارومایسسزروسیسه به میزان زیادی در تولید تجاری گاو شیرده در شمال آمریکا و اروپا برای بهبود تولید شیر استفاده می‌شود [۲].

برخی از محققین مصرف ساکارومایسسزروسیسه بر ماده خشک مصرفی، تغییرات وزن بدن و تولید شیر خام گاوهای هلستاین در مرحله اول شیردهی غیرمعنی‌دار گزارش کردند [۲]. در تحقیقی دیگر برخی از محققین نشان دادند که افزودن مخمر ساکارومایسسزروسیسه در جیره اثر معنی‌داری بر مصرف ماده خشک در گاوهای شیرده هلستاین در مقایسه با گروه شاهد ندارد [۱]. با این وجود، میزان تولید شیر در گاوهای تغذیه‌شده با مخمر ساکارومایسسزروسیسه در مقایسه با گروه شاهد به طور معنی‌داری افزایش یافت، که این می‌تواند به دلیل اثر مخمر بر تخمیر شکمبه باشد که نهایتاً باعث هضم بهتر مواد مغذی می‌شود [۳۳].

بیشترین میانگین ماده خشک مصرفی مربوط به گروه شاهد بود که بدون ماده افزودنی بودند و کمترین میانگین ماده خشک مصرفی مربوط به جیره پری‌بیوتیک بود و این اختلاف غیرمعنی‌دار بود. نتایج حاصل از پژوهش حاضر نشان داد که بازده خوراک در این آزمایش با افزایش مقدار پروبیوتیک در جیره‌ها افزایش یافته است، به طوری‌که باعث کاهش معنی‌داری ($P < 0/05$) در گروه شاهد در مقایسه با سایر جیره‌ها شده است، اما تفاوت معنی‌داری

تولیات دامی

اثر مکمل‌های پروبیوتیکی و پری‌بیوتیکی بر عملکرد تولیدی گاوهای شیری

جدول ۴. اثر جیره‌های آزمایشی بر ترکیبات شیر گاوهای هلستاین

جیره‌های آزمایشی*						فراسنجه‌ها
P-Value	SEM	سین بیوتیک	پری بیوتیک	پروبیوتیک	شاهد	
۰/۰۱۷۷	۰/۰۰۶۴	۱/۱۶ ^a	۱/۰۷ ^{ab}	۱/۱۸۲ ^a	۰/۹۸۵ ^b	چربی شیر (کیلوگرم در روز)
۰/۳۹۱	۰/۰۰۰۳	۰/۹۴	۰/۹۶	۰/۹۸	۰/۹۴	پروتئین شیر (کیلوگرم در روز)
۰/۶۵۳	۰/۰۰۰۳	۲/۸۲۷	۲/۸۴۰	۲/۸۴۲	۲/۸۴	مواد جامد بدون چربی شیر (کیلوگرم در روز)
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۱/۶۳۵ ^a	۱/۶۱۰ ^a	۱/۶۳۵ ^a	۱/۵۴ ^b	لاکتوز شیر (کیلوگرم در روز)
۰/۱۴۲	۰/۰۰۰۲	۳/۸۲۵	۳/۸۵۲	۳/۸۴۷	۳/۸۴۷	کل مواد جامد شیر (کیلوگرم در روز)
۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۲۴	۳/۱۸۷ ^b	۳/۱۴۲ ^b	۳/۲۶۷ ^a	۳/۰۵۵ ^b	چربی شیر (درصد)
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۴	۲/۹۲۵ ^b	۲/۹۵۰ ^{ab}	۲/۹۷۰ ^a	۲/۸۴۵ ^c	پروتئین شیر (درصد)
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۳	۸/۶۱۵ ^b	۸/۶۳۷ ^b	۸/۶۷۷ ^a	۸/۴۶۷ ^c	مواد جامد بدون چربی شیر (درصد)
۰/۲۴۲۱	۰/۰۰۰۳	۴/۹۶۰	۴/۹۷۰	۴/۹۹۵	۴/۹۷	لاکتوز شیر (درصد)
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۱۸	۱۱/۹۱ ^b	۱۱/۹۳ ^a	۱۱/۹۸ ^a	۱۱/۵۹ ^b	کل مواد جامد شیر (درصد)

* جیره‌های آزمایشی شامل: ۱- گروه شاهد (جیره پایه)، ۲- گروه پروبیوتیک (جیره پایه + ۴ گرم پروبیوتیک)، ۳- گروه پری بیوتیک (جیره پایه + ۱۴ گرم پری بیوتیک)، ۴- گروه سین بیوتیک (جیره پایه + ۴ گرم پروبیوتیک + ۱۴ گرم پری بیوتیک).

a.b.c.d: اعداد با حروف متفاوت در هر ردیف با هم تفاوت معنی دار دارند (P<۰/۰۵).

پروتئین و ترکیبات دیگر شیر تأثیری ندارد [۲]، که با نتایج این تحقیق در مورد مقدار پروتئین و مقدار مواد جامد بدون چربی مطابقت دارد. مقدار لاکتوز در شیر گاوهایی که جیره حاوی پروبیوتیک مصرف کردند، بیشتر از سایر گروه‌ها بود و با گروه شاهد اختلاف معنی‌داری داشت (P<۰/۰۵). لاکتوز عامل تنظیم فشار اسمزی در غده پستان می‌باشد، از آنجایی که به واسطه غلظت این ماده آب به غده پستان انتشار می‌یابد، درصد غلظت لاکتوز تا حدود ۹۵ درصد ثابت می‌ماند [۳۴].

درصد کل مواد جامد شیر در گاوهایی که جیره حاوی پروبیوتیک مصرف کرده بودند، بیشتر از تیمار شاهد و تیمار سین بیوتیک بود (P<۰/۰۵). اختلاف معنی‌داری از نظر مقدار کل مواد جامد شیر بین تیمارها مشاهده نشد که با نتایج برخی محققین [۲] مطابقت داشت.

نتایج مربوط به زمان جویدن و نشخوار حاصل از

اثر تیمارها بر مقدار پروتئین شیر و مواد جامد بدون چربی شیر معنی‌دار نبود ولی ترکیبات مذکور در گاوهایی که جیره حاوی پروبیوتیک مصرف کرده بودند، به‌طور عددی بالاتر از سایر تیمارها بود. نتایج درصد مواد جامد بدون چربی شیر در گاوهایی که جیره حاوی پروبیوتیک مصرف کرده بودند، بالاتر بود (P<۰/۰۵). مؤثرترین عامل تغییر پروتئین شیر به جیره میزان فراهمی اسیدهای آمینه در بافت پستان جهت سنتز پروتئین همزمان با افزایش حجم شیر بیان شده است. این می‌تواند با افزایش درصد پروتئین غیرقابل تجزیه و سنتز پروتئین میکروبی از طریق افزایش کربوهیدرات‌های قابل تخمیر محقق شود [۲ و ۳۳].

درصد پروتئین شیر گاوهای که جیره حاوی پروبیوتیک مصرف کردند، با گروه شاهد و تیمار سین بیوتیک اختلاف معنی‌داری (P<۰/۰۵) داشت. گزارش شده است که مصرف پروبیوتیک و پری بیوتیک بر روی

تولیدات دامی

دوره ۲۰ ■ شماره ۲ ■ تابستان ۱۳۹۷

دیدارخواه و سریر

و تنظیم محیط شکمبه باعث افزایش فعالیت نشخوار گردیده و در نهایت باعث بهبود عملکرد شکمبه می‌گردند. البته خصوصیات فیزیکی جیره‌های گاوشیری تحت تأثیر نسبت علوفه به کنساتره، نوع علوفه و کنساتره، درصد منابع فیبر غیرعلوفه‌ای خرد شده، اندازه ذرات و نوع فرآیند مواد خوراکی تشکیل‌دهنده جیره قرار می‌گیرد [۲۰]. مدت زمان جویدن به‌ازای هر کیلوگرم ماده خشک به‌عنوان معیار بیولوژیکی خصوصیات فیزیکی علوفه می‌باشد [۱۶].

نتایج مربوط به شاخص‌های سلامتی، قوام و سیالیت (آبکی بودن) مدفوع در جدول ۶ نمایش داده شده است. اثر تیمارها بر نمره قوام و سیالیت مدفوع معنی‌دار نبود.

جیره‌های مکمل‌شده با مقادیر متفاوت پروبیوتیک و پری‌بیوتیک در جدول ۵ نشان داده شده است. بیشترین مدت زمان جویدن، نشخوارکردن و خوردن در گاوهایی که پروبیوتیک دریافت کردند مشاهده شد و با سایر گروه‌ها اختلاف معنی‌داری داشت ($P < 0/05$). گاوهایی که در جیره خود پروبیوتیک دریافت کردند بیشترین طول مدت زمان نشخوارکردن داشتند و از این نظر با گروه‌های شاهد و تیمار سین‌بیوتیک تفاوت داشتند ($P < 0/05$).

افزایش فعالیت نشخوار باعث افزایش بیشتر بزاق شده و در نهایت باعث افزایش pH مایع شکمبه می‌شود. مکمل‌های پروبیوتیکی و پری‌بیوتیکی با تنظیم جمعیت میکروبی شکمبه

جدول ۵. اثر جیره‌های آزمایشی بر مدت زمان جویدن در گاوهای هلستاین

جیره‌های آزمایشی*						فراسنجه‌ها
P-Value	SEM	سین بیوتیک	پری بیوتیک	پروبیوتیک	شاهد	
۰/۰۰۰۳	۲۱/۱۴۳	۳۰۲/۳۲۸ ^a	۳۰۲/۴۲۰ ^a	۳۰۴/۴۸۵ ^a	۲۸۵/۸۷۵ ^b	مدت زمان خوردن (دقیقه در ۲۴ ساعت)
۰/۰۰۰۱	۳۳/۶۴۵	۴۷۳/۱۲۵ ^b	۴۸۰/۲۰۰ ^{ab}	۴۸۶/۶۵۸ ^a	۴۴۴/۱۵۰ ^c	مدت زمان نشخوار کردن (دقیقه در ۲۴ ساعت)
۰/۰۰۸۶	۳۷/۷۱۱	۷۷۵/۴۵۳ ^a	۷۸۲/۶۲۰ ^a	۷۹۱/۱۴۳ ^a	۷۳۰/۰۲۵ ^b	مدت زمان کل جویدن (دقیقه در ۲۴ ساعت)
۰/۶۵۱۵	۷/۱۰۷	۲۵/۴۲۵	۲۴/۴۰۰	۲۵/۹۴۰	۲۳/۷۲۵	مدت زمان خوردن (دقیقه به ازای یک کیلوگرم ماده خشک مصرفی)
۰/۱۳۰	۵/۸۲۰	۴۰/۶۷۵	۴۱/۶۵۰	۴۴/۹۴۰	۴۲/۲۷۵	مدت زمان نشخوار کردن (دقیقه به ازای یک کیلوگرم ماده خشک مصرفی)
۰/۱۸۳	۰/۱۸۱	۶۶/۱۰۰	۷۰/۸۸۰	۶۶/۰۵۰	۶۶/۰۰۰	مدت زمان کل جویدن (دقیقه به ازای یک کیلوگرم ماده خشک مصرفی)

جیره‌های آزمایشی شامل: ۱- گروه شاهد (جیره پایه) ۲- گروه پروبیوتیک (جیره پایه + ۴ گرم پروبیوتیک) ۳- گروه پری بیوتیک (جیره پایه + ۱۴ گرم پری بیوتیک) ۴- گروه سین بیوتیک (جیره پایه + ۴ گرم پروبیوتیک + ۱۴ گرم پری بیوتیک).
a,b,c,d: اعداد با حروف متفاوت در هر ردیف با هم تفاوت معنی دار دارند ($P < 0/05$).

جدول ۶. اثر جیره‌های آزمایشی بر شاخص‌های سلامتی، قوام و سیالیت مدفوع گاوهای هلستاین

جیره‌های آزمایشی*						فراسنجه‌ها
P-Value	SEM	سین بیوتیک	پری بیوتیک	پروبیوتیک	شاهد	
۰/۱۹۷۰	۰/۰۲۰۸۷	۱/۰۰۱۶	۱/۰۰۲۲	۱/۱۶۷۵	۱/۳۷۰۰	قوام مدفوع
۰/۲۹۷	۰/۰۰۸۰۹	۱/۱۰۵۰	۱/۰۹۷۵	۱/۰۳۵۰	۱/۱۶۵۰	سیالیت مدفوع
۰/۰۸۸۸	۰/۰۰۳۸۶	۰/۴۰۳۷	۰/۳۰۵۷	۰/۲۸۶۷	۰/۳۴۳۰	تعداد روزهای اسهال

جیره‌های آزمایشی شامل: ۱- گروه شاهد (جیره پایه) ۲- گروه پروبیوتیک (جیره پایه + ۴ گرم پروبیوتیک) ۳- گروه پری بیوتیک (جیره پایه + ۱۴ گرم پری بیوتیک) ۴- گروه سین بیوتیک (جیره پایه + ۴ گرم پروبیوتیک + ۱۴ گرم پری بیوتیک).

تولیدات دامی

اثر مکمل‌های پروبیوتیکی و پری‌بیوتیکی بر عملکرد تولیدی گاوهای شیری

ثبات محیط و اکوسیستم شکمبه و شرایط مطلوب تخمیر در شکمبه می‌شود.

منابع

1. فیروزنیا ح (۱۳۹۳) تأثیر مخمر ساکارومایسز سرویسیه بر تولید، ترکیب شیر و فراسنجه‌های خونی در گاوهای شیرده هلشتاین. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تبریز.
2. نیکخواه ع، دهقان بناذکی م و زالی ا (۱۳۸۳) اثر مخمر ساکارومایسس سرویسیه روی تولید و ترکیبات شیر گاو هلشتاین. علوم کشاورزی ایران. ۳۵(۱): ۶۰-۵۳.
3. Abe F, Ishibashi, N and Shimamura S (1995) Effect of administration of bifidobacteria and lactic acid bacteria to newborn calves and piglets. *Journal of Dairy Science*. 78: 2838-2846.
4. Agarwal N, Kamra DN, Chaudhary LC, Sahoo A and Pathak NN (2002) Microbial status and rumen enzyme profile of crossbred calves fed on different microbial feed additives. *Letters in Applied Microbiology*. 34: 329-36.
5. Ballou MA (2011) CASE STUDY: Effects of a blend of prebiotics, probiotics, and hyperimmune dried egg protein on the performance, health, and innate immune responses of Holstein calves. *The Professional Animal Scientist*. 27: 262-268.
6. Chiquette J (1995) *Saccharomyces cerevisiae* and *Aspergillus oryzae*, used alone or in combination as a feed supplement for beef and dairy cattle. *Can. Journal of Animal Science*. 75: 405-415.
7. Dvorak RA, Jacques KA and Newman K.E (1998) Mannanoligosaccharide, fructooligosaccharide and Carbadox for pigs 0-21 dayspost-weaning. *Journal of Animal Science*. 76 (Suppl. 2): 64.
8. Enjalbert F, Garrett JE, Moncoulon R, Bajourthe C and Chicoteau P (1999) Effects of yeast culture (*saccharomyces cerevisiae*) on ruminal digestion in non-lactating dairy cows. *Animal Feed Science and Tech*. 183: 140-151.
9. Erb O (1992) Prevention of diarrhoea in the calf with live yeast. *Zur Durchfallprophylaxe mit lebender Hefe beim Kalb*, pp: 109.

استفاده از پروبیوتیک در خوراک سبب بهبود وضعیت سلامت و کاهش امتیاز قوام مدفوع شده است. محققین نشان دادند که افزودن پروبیوتیک به شیر یا جیره آغازین گوساله‌های شیرخوار باعث کاهش امتیاز مدفوع و بهبود سلامت دام می‌شود [۹ و ۱۳].

استفاده از پروبیوتیک در خوراک باعث شده که تعادل میکروبی در دستگاه گوارش سریع‌تر مستقر گردد و باعث کاهش امتیاز قوام مدفوع و کاهش بروز بیماری‌های گوارشی و تنفسی گردد. گروهی دیگر از محققین مشاهده کردند که در گروه دریافت‌کننده مکمل مخمر ساکارومایسس سرویسیه، روزهای ابتلا به اسهال کاهش یافته بود [۹ و ۱۳]. عقیده بر این است که اثر پروبیوتیک‌ها را به جای افزایش عملکرد بایستی بیشتر در تأثیر مثبت آنها روی سلامتی دام ارزیابی کرد [۱۸]. پروبیوتیک‌ها با تخریب و متلاشی کردن ساختار میکروبی‌های مضر سبب آزاد شدن و جذب آنتی‌ژن این باکتری‌ها شده و از این طریق سیستم ایمنی بدن تحریک می‌شود، همچنین با تولید اسیدهای آلی شرایط دستگاه گوارش را برای رشد و تکثیر سالمونلاها و کلی‌باسیل‌ها نامطلوب می‌کنند [۲۲]. بر اثر گرادیان pH اسیدهای آلی مانند اسید پروپیونیک، اسید استیک و اسید لاکتیک به شکل غیر یونیزه می‌توانند از دیواره سلولی باکتری‌ها عبور کرده و در داخل سلول باکتری یونیزه شوند. این کار سبب به هم خوردن گرادیان یون هیدروژن می‌شود، از طرفی یون منفی اسیدهای آلی به دلیل قطبی بودن نمی‌تواند از سلول باکتری خارج شود، بنابراین این ترکیب یونیزه در داخل سلول باکتری تجمع می‌یابد و باعث مرگ باکتری می‌شود، این عمل موجب کاهش بار میکروبی روده و در نهایت کاهش اسهال می‌شود [۱۵ و ۲۲].

بر اساس نتایج حاصل از این تحقیق، استفاده از جایگزین‌های آنتی‌بیوتیک مخصوصاً مکمل‌های پروبیوتیکی سبب بهبود وضعیت شاخص‌های سلامتی و

تولیدات دامی

10. Fowler J, Kakani R, Haq A, Byrd Ja and Bailey Ca (2015) Growth promoting effects of prebiotic yeast cell wall products in starter broilers under an immune stress and clostridium perfringens challenge. *The Journal of Applied Poultry Research*. 24: 66-72.
11. Frizzo LS, Zbruna MV, Sotoa LP and Signorinib ML (2011) Effects of probiotics on growth performance in young calves: a meta-analysis of randomized controlled trials. *Animal Feed Science and Technology*. 169: 147-156.
12. Fujiwara K, Yamazaki M, Abe H, Nakashima K, Yakabe Y, Otsuka M, Ohbayashi Y, Kato Y, Namai K, Toyoda A, Miyaguchi Y and Nakamura Y (2009) Effect of *Bacillus subtilis* var. natto fermented soybean on growth performance, microbial activity in the caeca and cytokine gene expression of domestic meat type chickens. *The Journal of Poultry Science*. 46: 116-122.
13. Galvão KN, Santos JEP, Coscioni A, Villaseñor M, Sischo WM and Berge ACB (2005) Effect of feeding live yeast products to calves with failure of passive transfer on performance and patterns of antibiotic resistance in fecal *Escherichia coli*. *Reproduction, Nutrition, Development*. 45: 427-???
14. Gibson GR and Roberfroid MB (1995) Dietary modulation of the human colonicmicrobia: Introducing the concept of prebiotics. *Journal of Nutrition*. 125: 1401-1412.
15. Heinrichs A, Jones C and Heinrichs B (2003) Effects of mannan oligosaccharide or antibiotics in neonatal diets on health and growth of dairy calves. *Journal of Dairy Science*. 86(12): 4064-4082.
16. Kaske M and Von Engelhardt W (1990) The Effects of size and density on mean retention time of particles in the gastrointestinal tract of sheep. *British Journal Nutrition*. 63: 457.
17. Kogan G and Kocher A (2007) Role of yeast cell wall polysaccharides in pig nutrition and health protection. *Livest Science*. 109-165.
18. Kong XF, Wu GY and Yin YL (2011) Roles of phytochemicals in amino acid nutrition. *Front. BioScience*. S3: 372-384.
19. Kononoff PJ, Lehman HA and Heinrichs AJ (2002) Technical note-A comparison of methods used to measure eating and ruminating activity in confined dairy cattle. *Journal of Dairy Science*. 85: 1801-1803.
20. Mertens DR (1997) Creating a system for meeting the fiber requirements of dairy cow. *Journal of Dairy Science*. 80: 1463-1481.
21. Morrison SJ, Dawson S and Carson AF (2010) The effects of mannan oligosaccharide and *Streptococcus faecium* addition to milk replacer on calf health and performance. *Livestock Science*. 131: 292-296.
22. Newman K (1994) Mannan-oligosaccharides: Natural polymers with significant impact on the gastrointestinal microflora and the immune system. *Biotechnolofrv in the Feed Industry- Proceedings of Alltech's Tenth Annual Symposium TP Lyons and KA Jacques (Eds) Nottingham University Press, Nottingham, UK. 28(15) : p. 723-740.*
23. Nomoto K (2005) Prevention of infections by probiotics. *Journal of Bioscience and Bioengineering*. 100: 583-592.
24. Novak KN, Davis E, Wehnes CA, Shields DR, Coalson JA, Smith AH and Rehberger TG (2012) Effect of supplementation with an electrolyte containing a *Bacillus*-based direct-fed microbial on immune development in dairy calves. *Research in Veterinary Science*. 92: 427-434.
25. Pieper R, Janczyk P, Urubschurov V, Korn U, Pieper B and Souffrant WB (2009) Effect of a single oral administration of *Lactobacillus plantarum* DSMZ 8862/8866 before and at the time point of weaning on intestinal microbial communities in piglets. *International Journal of Food Microbiology*. 130: 227-232.
26. Piva G, Belladonna S, Fusconi G and Sicoaldi F (1993) Effects of yeast on dairy cow performance, ruminal fermentation, blood composition and milk manufacturing properties. *Journal of Dairy Science*. 76: 2717-2722.
27. Rezaee M, Rezaeian M, Mirhadi SA and Moradi M (2008) Effects of yeast supplementation on rumenfermentation, microbial population and the performance of male fattening calves. *Journal Veterinary Research*. 62: 403-409.
28. Riddell JB, Gallegos AJ, Harmon DL and Mcleod KR (2010) Addition of a *Bacillus* based probiotic to the diet of pre ruminant calves: influence on growth, health, and blood parameters. *Intern. Journal of Applied Research in Veterinary Medicine*. 8: 78-85.
29. SAS, Institute (2003) *SAS User's Guide. Version 9.1 ed. SAS Institute Inc., Cary, NC. Satter, L. D. and L. L. Slyter. 1974. Effect of ammonia concentration on rumen microbial*

- protein production in vitro. *British Journal of Nutrition*. 32: 199-208.
30. Shaver RD and garrett JE (1995) Lactating responses to dietary yeast culture on commercial dairies *Journal of Animal Science*. 73: 54 (Suppl.1).
 31. Swartz L, Muller LD, Rogers GW and Vorga GA (1994) Effect of yeast cultures on performance of lactating dairy cows: a field study. *Journal of Dairy Science*. 77: 3073-3080.
 32. Van Soest PJ, Robertson JB and Lewis BA (1991) methods of dietary fiber, neutral detergent fiber, and nonstarch polysaccharides in relation to animal nutrition. *Journal of Dairy Science*. 74: 3583.
 33. Williams PEV, Tait CAG, Innes GM and Newbeld CJ (1991) Effects of the inclusion of yeast culture *Sacharomyces cervisiac* plus growth medium) in the diet of dairy cows on milk yield and forage degradation and fermentation patterns in the rumen of steers. *Journal of Animal Science*. 69: 3015-3026.
 34. Zhang R, Zhou M, Tu Y, Zhang NF, Close author notes Deng KD, Ma T, Close author notes Diao QY (2015). Effect of oral administration of probiotics on growth performance, apparent nutrient digestibility and stress-related indicators in Holstein calves. *Journal of Animal Physiology and Animal Nutrition*. 100: 33-38.
 35. Zhang AW, Lee BD, Lee SK, Lee KW, An GH, Song KB and Lee CH (2005) Effects of yeast (*Saccharomyces cerevisiae*) cell componets on growth performance, meat quality, and ileal mucosa development of broiler chicks. *Poultry Science*. 84: 1015-1021.

Animal Production

(College of Abouraihan – University of Tehran)

Vol. 20 ■ No. 2 ■ Summer 2018

Effects of probiotic and peribiotic supplements on production performance of dairy cows

Masood Didarkhah^{1*}, Hadi Sarir²

1. Assistant Professor, Faculty of Agriculture Sarayan, University of Birjand, Birjand, Iran.

2. Associate Professor, Department of Animal Sciences, Faculty of Agriculture, University of Birjand, Birjand, Iran.

Received: March 11, 2018

Accepted: June 24, 2018

Abstract

The purpose of this experiment was to evaluate the effect of probiotic and peribiotic supplements on performance of Holstein dairy cows. For this purpose, 40 Holstein dairy cows with daily milk production of $33 \pm 0/8$ kg and initial weight 700 ± 40 kg were divided into four groups in a completely randomized design. The experimental treatments consisted: 1- control group (basic diet) 2- probiotic group (base diet + 4 gr probiotic per head per day) 3- prebiotic group (base diet + 14 gr perbiotypes per Ross per day) 4- Synbiotic group (base diet + 4 gr probiotic + 14 gr perbiotic per head per day). The results of this experiment showed that there was a significant difference between the average duration of chewing, rumination and eating among different diets ($P < 0.05$). The most duration of chewing, rumination and eating belonged to the group that consumed probiotics and had a significant difference with other groups ($P < 0.05$). Probiotics consumption increased the amount of daily milk production, milk production with 3.5% fat and milk production with 4% fat, and a significant difference ($P < 0.05$) with the control group (basal diet without additive). Feed efficiency increased in supplementary rations and resulted in a better performance of probiotic diets. Health indicators, consistency and fluidity of stool in supplementary diets have also improved.

Keywords: Consistency of stool, dairy cows, milk production, probiotic, peribiotic synbiotic.